

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătat pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sunt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 1824. Plen.

Cerculariu

cătră toate oficiile protopresbiterale din archidieceșă.

Fiind a se pune cu începutul anului școlastic 1879/80 în lucrare regulamentul seminarial în toată estensiunea sa, se publică următoarele dispozițiuni ale aceluiași regulament privitoare la primirea elevilor:

§. 17. Tinerii, cari aspiră a fi primiți în vre-o secțiune în institutul archidieceșan, au ași prezenta suplicile instruite (§. 19) în regulă cel mult până la 1 August st. v. având a se prezenta cel primit în persoană la 1 Septemvre st. v. și a satisface îndatoririi din §. 22.

§. 18. În despărțământul clerical se primesc numai acei tineri, cari au absolvat 8 clase gimnasiale cu succes bun; eară în despărțământul pedagogic se primesc tineri, cari au absolvat cu succes bun 4 clase gimnasiale sau 3 respective 4 reale.

Abatere dela aceasta se poate face pentru pedagogi cu mai puține clase de pregătire numai prelângă un examen de probă, care se va face în prezența corpului profesoral (§. 30 a.)

§. 19. Pentru primire se recere, ca aspiranții să producă în suplica scrisă de mâna proprie prelângă o scurtă descriere a vieții lor, următoarele documente:

a) atestat de botez;
b) atestat de școală;
c) atestat medical despre starea sănătății și anume, că nu au nici un defect spiritual, sau corporal.

§. 21. După primire fie-care elev se prezintă la direcțiunea seminarială spre immatriculare.

§. 22. La immatriculare, care e de-a se face în cele dintâi 3 zile după primire va fi datoriu fie-care elev din ambe despărțăminte a solvi tacsă 60 fl. pe fie-care an. Afară de aceasta fie care elev la prima sa înscriere în ori-care din despărțăminte seminariale va fi detoriu a solvi la direcțiunea seminarială, odată pentru tot-deauna tacsă de 2 fl. pe sama bibliotecii seminariale (§. 8).

§. 23. Nici un elev nu poate în ace-

lași timp frecuenta ca ascultătoriu ordinar și alte institute de învățământ.

§. 26. La toți elevii institutului atât din secțiunea teologică, cât și pedagogică se dă cuartir comun și vipt preste tot anul, fără a plăti alt ceva, decât tacsă prevădută în §. 22 al acestui regulament.

Dispozițiuni transitoare.

§. 79. În trei ani consecutivi după introducerea regulamentului se pot primi la ascultarea studiilor teologice tineri și numai cu 6 clase gimnasiale, nefind numărul 90 complet cu tineri cari au absolvat gimnasiul.

§. 80. În casuri de necesitate notorică pot fi admiși prin consistoriu candidați de teologie și cu mai puțină pregătire, dar neapărat cel puțin de 4 clase gimnasiale. Pentru instruirea acestora se vor înființa despărțăminte separate în institut.

Aceste dispozițiuni vei ave tit. Dta a le publica în tractul de sub administrațiunea tit. Dtale spre sciirea și orientarea acelor tineri, cari voesc a asculta studiile clericale sau pedagogice în institutul archidieceșan, observându-se că în anul școlastic 1879/80 se vor primi în seminariul andreian în toate trei cursurile clericale precum și în cele trei pedagogice până la 100 elevi, cari toți vor ave a solvi tacsă de 60 fl. și oă suplicile pentru primire în cursul I clerical și pedagogic se pot așterne excepționalmente și până la 10 August st. vechiu a. c.

Din ședința plenară a consistoriului archidieceșan ținută în Sibiu la 4 Iunie 1879.

Revista politică.

Sibiu, în 9 Iulie.

Afacerea Zichy-Asboth ia dimensiuni din zi în zi mai mari. „Magyarország” în numărul seu de Duminecă aduce un articol de deosebite coloane, intitulat declarațiune la declarațiuni, în care descopere mai departe alte lucruri de sigur neplăcute pentru contele Zichy și pentru guvern și partida acestuia.

„Pesti Hirlap” ȳicea nu demult, că contele ar fi acum aplecat a supune afacerea scormonită de Asboth unui juriu de doispredece membrii. Membrii acestia, luați câte doi din casa magnaților, din casa deputaților, dintre iuristi, ȳiaristi și dintre membrii academiei de științe să cerceteze dovețile și să judece. În cercurile ministeriale însă se ventilează, dacă nu ar fi mai potrivită introducerea unei cercetări disciplinare contra secretariului de stat contele Zichy-Feraris. Declarațiunile în urma declarațiunilor vor îngreuna foarte mult și judecata juriului și vor înăspri și cercetarea disciplinară și în urma urmelor vor clătina și mai tare pozițiunea guvernului. Coroana încă nu va trece absolut cu vederea preste afacerea cea neplăcută și „Pesti Napló” vrea să scie, că un funcționar de pozițiune înaltă dela Viena a petrecut două zile necunoscut în Budapesta pentru studiarea acestei afaceri cu scopul, că întrebând coroana despre adevărata stare a lucrului să scie răspunde și eventual să scie da deslușiri.

Până una altă, adevă că până a veni treaba la o crasă ministerială, ca și roata timpului nu poate sta nici roata guvernului în loc. În locul defunctului bar. Wenckheim trebuie un ministru. Fama a răspândit, că următoriu lui Wenckheim are a fi bar. Orczy. „Magyarország” însă susține, că lui Wenckheim va urma în postul de ministru, lângă persoana M. Sale Slavy, în locul acestuia va ocupa presiidiul în casa deputaților Toma Péchy, și în locul acestuia va fi ministru de comunicațiuni Ioan Lonyay comitele suprem din Maramureș.

O broșură „Die Deutschen in Oesterreich,” care este o prorocie despre politica Austriei în viitoriu, spune că Austria trebuie să se estindă până la Salonic. Prorocia aceasta o botează unii: programa politică a lui Taaffe, inspirată de contele Andrassy.

Cum se va estinde Austria până la Salonic ne esplică „P. Ll.”, care

n'are încătrău, ci trebuie să vorbească și el despre agitațiunile din Bosnia și despre nemulțămirea ce domnesce acolo, încât amenință a se traduce în erupțiuni.

Cestiunea Evreilor în România atărnă foarte mult de crisa ministerială din Bucuresci. Crisa ministerială însă încă nu e deslegată. Se ȳicea, că Dm. Ghica a primit a compune un cabinet. Alte scrii spun că o pozițiunea nu este în stare a compune un cabinet față cu majoritatea actuală din camere. De aceea tot Bratianu va fi chemat a constitui un cabinet, în care să participe și centrul senatului, cu alte cuvinte, un cabinet de coalițiune.

În timpul din urmă s'a desteptat de nou cestiunea Arab-Tabia. Comisiunea de limitațiune este aproape gata cu lucrările sale. Rușii stăruiesc a se ficsa granița între Bulgaria și România (Dobrogea) pe la Galița, 800 yarde în jos dela Arab-Tabia. Acolo, ȳic ei, este locul potrivit, de-a se face un pod preste Dunăre. Comisarii, individual, nu împărtășesc părerea rusască. Se va vedea ce vor ȳice comisarii întruniți în comisiune și se va vedea, că, fiind comisiunea de altă părere, va sci Europa constringe pe Rusia a se supuna verdictului ei.

Cestiunea evreiască în România.

Vestitul profesor dela universitatea din Heidelberg, Dr. Bluntschli, provocat fiind de cătră „Alianța israelită,” și-a dat părerea în cestiunea Evreilor din România, susținând că România ar fi îndatorată a da Jidanilor toate drepturile politice, recunoscându-i pe acestia de cetățeni români. Drept răspuns la părerea dlui Bluntschli cuprinsă în broșura: „Statul României și raportul juridic al Evreilor din România”, s'a publicat în „Allgemeine Zeitung” din Augsburg o serie de articoli, pe cari i ȳinem destul de interesanți pentru a i pune sub ochii cetitorilor nostri.

FOIȚA.

Gura satului.

Novelă. *)

(16 urmare.)

VIII.

Cu deosebire decând se făcuse bunic Mihu începă a fi stăruitor. Iși vorbea mereu despre perii încărungiți înainte de vreme; se tânguia că n'a avut noroc; spunea mereu că o singură dorință ar a mai ave în viață; ba într'un rënd îi vorbi Martei despre vredniciile lui Lăpădat feciorul lui Petrea Dogarul, și în alt rënd despre Dinu, feciorul lui Popa Nichita, preotul din Bălășeni.

Când se apropiă toamna, Marta pe ȳi ce mergea se făcea tot mai nedumerită, mai gânditoare, adeseori era tristă, doria de singurătate, în sfârșit își perduse linișcea. Adeseori când sêrile erau frumoase îi plăcea să

stea vreme îndelungată pe laia din fundul grădinei, cu capul răzimat de trupina pêrului și perdută în gânduri nehotărâte.

— Marto! îi grăi Floarea, soția lui Vasile, vȳdend-o perdută astfel în gânduri. Ia mai lasă gândurile! Nu te întrista. Odată e lume; odată e tinereță.

„Eu să mă ntristez? întrebă Marta uimită. Dar pentru ce?”

— Pentru ce? grăi nevasta. Te vȳd că stai mereu pe gânduri.

„Ești, nu știu cum, ȳise Marta cu vioșie. Uite, urmă apoi mai încet, tu poate că nu i înțelegi: stau aici și privesc în lume, îmi închid ochii și privesc mereu și nu gândesc nimic. E nu știu cum minunat locul!”

Floarea dete din umeri.

— Și te gȳndesci la el, ȳise ea apoi cam necăjită.

„La el? întrebă Marta, privind-o cu ochi mari. La cine?”

Deodată ea se cutremură și se îndreptă spre Floarea.

„Înțeleg! ȳise zimbînd. Da! mă gȳndesc câteodată, dar foarte arareori.

E de mult deatunci; parcă nu e nici adevărat.

— Ei bine! atunci pentru ce nu vrei să te măriți? grăi nevasta.

„Nu cumva creȳi, că pentru el? o întrebă Marta spăriată.

— Dar ce altă se cred?”

„Să vorbim despre alte lucruri, îi ȳise Marta. Știu că nai se mă înțelegi! Atât mă simt de bine așa cum sînt, încât nu mă pot hotări să mă mărit.

Floarea earăși dete din umeri, dar privind în față Martei, nu mai îndrăsnă să i vorbească despre măritiș. Ele mai steteră cȳtva timp de vorbă, apoi se întoarseră în curte.

Înainte de-a porni, Marta se gȳndi timp îndelungat la Miron. Ar fi dorit se scie ce s'a făcut, unde este și cum își petrece zilele. Dar această dorință odinioară atât de vie, încât îi pune sȳngele în febre, acum era ca o blȳndă suflare de vȳnt, de care frunȳa popului abia se clătina. Șil' închipuia dar nu putea să l' mai vadă înaintea ochilor închiși. Era șters din sufletul ei și în urma lui nu rȳmă-

sese decât o plăcută aducere aminte a șirului de întȳmplări și de sguduii sufletesci prin care trecuse. Dar această aducere aminte era atât de plăcută, încât Marta își strinse ochii și suspină, când gȳndi că și aceste urme vor mai perii din sufletul ei. Ar fi dorit se plȳngă și nu putea. Grozav îi pȳrea viața deșartă: nici o dorință și nici o durere nu mai vedea într'ȳnsa.

Era Duminecă. Marta se duse la biserică, și după prȳnd, petrecu până în amurgul sȳrii la joc.

Sara întorcȳndu-se de la joc, se opri cu tovarȳșele ei la fȳntȳna Corbului se așȳdă pe doaga fȳntȳnei și stete cȳtva timp gȳnditoare.

„ȳineȳi voi minte, când ne cânta Miron din fluer, ȳise ea și ȳntȳia oară după doi ani de zile începă să vorbească despre dȳnsul.

Pe când sosi acasă, luminile se aprindeau.

Erau oaspeȳi la casă.

ȳncă de Joi, Pinteȳa Dubȳul trecuse cu vite la tȳrg și stȳtuse cȳteva cȳsuri la prietinel seu Mihu, avȳnd cu

*) Din „Conyorbiri literare”.

Eacă articolul prim:

I.

În urma mijlocirii comitetului pentru recunoaşterea egalei îndreptăţiri a românilor Israeliti cu cei creştini, consiliarul intim Dr. Bluntschli, profesor la universitatea Heidelberg şi-a dat arbitriul sau juridic intitulat „Statul României şi raportul juridic al Evreilor din România”, arbitriu care a eşit de sub tipariu de curând.

Trimiterea aceluia arbitriu către acelaşi comitet mijlocitor, e introdusă printr-o scrisoare a autorului către comitet, în care autorul dă: „că studiul tractatelor şi al legilor l-a întărit în convingerea sa, întemeiată deja în mod necesar prin mersul dezvoltării generale a relaţiunilor juridice din Europa, cum-că egala îndreptăţire, la care râvnesc comitetul, nu se poate refusa juridicesc vorbind, dacă România voiesce să aflu deplina recunoaşterea ca stat civilizat european.”

Aceasta e aşa dar conclusia arbitriului.

Convingerea autorului se razimă aşa dar pe două momente esenţiale: pe necesitatea întemeiată deja prin mersul general al dezvoltării relaţiunilor juridice din Europa şi pe întărirea acestei necesităţi prin legi şi tractate. În principiu aşa dar momentul întâiu se arată a fi cel esenţial convingător; e oarecum cel istoric. Să considerăm mai întâiu pe acesta, alăturându-l cu indicaţiunile a chiar autorului arbitriului juridic.

În partea întâia a arbitriului seu autorul porcede dela convenţia din Paris dela 1858 şi după mai multe priviri istorice retrospective asupra dezvoltării cestiunei israelite în alte ţări şi în România, el ajunge a recunoaşte că art. 46 al convenţiei dela 19 August 1858 dintre Austria, Franca, Marea-Britanie, Prusia, Rusia, Sardinia şi Poartă mărginesc drepturile politice numai la evreii din România, una din confesiile creştine prin frasa: „les Moldaves et Valaques de tous les rites chrétiens jouiront également des droits politiques.”

Autorul va trebui să mărturisească, că până la anul 1858 noţiunea „de stat civilizat european”, care după el e legată de condiţia prealabilă a egalei îndreptăţiri politice a tuturor confesiunilor, nu aflate recunoaşterea în dreptul public european, căci dacă această condiţie ar fi fost o cerinţă a dreptului public, ea ar fi trebuit să se manifeste de atunci încă.

În frasa următoare a aceluiaşi articol: „La jouissance de ces droits (politiques) pourra être étendue aux autres par des dispositions législatives”

sine, ca din întâmplare, şi pe tovarăşul seu, Manea vătavului. Acum ei se întorcea de la tîrg, şi după cum îi poftise Mihui, trăsese de gazdă, pentru ca mîne-şi să plece mai departe fiindcă era cale de-o zi bună până la Valea-sărată, tocma dincolo de munte.

Marta scia de ce e vorba. Încă Vineri sara Safta îi spusese că Manea e un om foarte cum să cade, aşezat şi cam sciitor de carte. Ele avuse nevastă şi doi copii, dar i-au murit sîrmanul de el.

La cină era masă mare: Pinte, ca om sfătos ţinea firul vorbei când cu Mihui când cu Safta când cu Vasile; vorbea însă mai ales despre „la noi” şi „la d-voastră” şi dădea mereu, că dacă n'ar fi om cu căsă şi ar căuta aici o nevastă şi nu i-ar mai întoarce.

Manea un om ca de treideci de ani scurt şi spătos, cu musteţi groase şi cu ochii mari, şedea răzimat de spatele scaunului, da din umeri, zimbă din când în când, dar nu sporia vorbele.

Toată sara Safta şi Floarea erau

autorul vede o cerinţă a viitorului. Pentru cât-va timp adecă congresul din Paris ar fi recunoscut inegalitatea politică a Românilor necreştini, sub cari după raporturile confesionale reale nu se puteau înţelege de cât Evreii, dar în stilisarea acelei stipulaţiuni e cuprins deja apelul de-a se conforma cu cerinţa civilizaţiei europene moderne.

Nu putem admite în acest mod absolut esactitatea aserţiunii autorului; frasa din urmă cuprindea numai facultatea pentru abolirea marginilor drepturilor politice a necreştinilor sau Evreilor din România, ca o recunoaşterea a drepturilor de autonomie a ţării şi intrucât s'ar potrivea cu propriile opinii ale ţării despre utilitatea unei asemenea aboliri în genere şi a modalităţilor în deosebi, însă nici decum nu se cuprinde în acea frasă o cerinţă, şi dacă facem abstracţie dela art. 44 al tractatului dela Berlin privitor la România asupra căruia vom reveni mai jos, apoi nicăiri până acuma nu s'a făcut să depindă dela egalitatea politică a deosebitelor confesii religioase recunoaşterea statelor între sine ca civilizate, sau precum se exprimă autorul în decursul ulterior al lucrării sale, formând o condiţie pentru îndreptăţirea de-a fi primit în familia statelor europene.

Dacă trasa postpusă: „La jouissance de ces droits pourra être étendue aux autres cultes.” ş. a. m. d., ar fi rămas afară, atunci s'ar fi stabilit o mărginire a drepturilor de autonomie ale principatelor în afacerile lor interne, a acelor drepturi cari tocmai se recunosc şi se confirmau din nou prin acel tractat, o mărginire care trebuia evitată şi tocmai evitarea unei asemenea mărginiri ear nu o presiune asupra guvernelor pentru întinderea drepturilor politice şi la cultele necreştine e înţelesul firesc ce reiese din frasa.

Puterile cunoscute prea bine greutăţile, cu cari aveau să se lupte guvernele principatelor întru orânduirea raporturilor interioare, de aceea nu puteau fi dispuse de a mai augmenta acele greutăţi prin cerinţe, cari ar fi fost cauzate prin situaţia împregiurărilor, ce o prezentau principatele după ridicarea protectoratului rusesc. Puterile congresului dela 1858 erau pe deplin convinse, că nu era nevoie de a le face anume cereri, pentru ca ele să şi desvolte instituţiile în sens umanitar şi liberal; din contra puterile europene se temeau, că guvernele principatelor vor merge prea departe pe calea aceasta. Căci abia scăpaseră de facto şi încă nu prin o stipulaţie internaţională a puterilor europene, de

vesele, Vasile sta retras, eară Mihui se mişca nerăbdător în scaun. Marta era blândă, desteaptă şi mai în voce bună decât de obicei.

După masă Mihui căută să fie singur cu Marta, eară ea nu l'ocoli.

Privirile se întâlneau, dar Mihui nu scia cum ar vrea şi cum nu.

— Ce dăci Marto? grăi el, în sfîrşit.

„Ce se dic, răspunse ea. N'as vrea taică. Dar odată tot trebuie să fie, şi e mai bine aşa.”

— Aşa e fata mea, dăse Mihui mai stete puţin cuprins de nedumerire apoi eşi.

Marta remase câtva timp nemişcată. Ochii ise umplură de lacrimi. Ea ridică amândouă mâinile şi astupă faţa şi şi sterse lacrimile din ochi.

„Doamne cum trece vremea! dăse ea şi eşi din urma tată-seu.

(Va urma).

protectoratul rusesc şi îndată guvernele principatelor au abolit sau au stabilit cel puţin orânduiri legale pentru abolirea succesivă a sclăviei Țiganilor aşezaţi în mare număr în țară şi aparţinând statului, mănăstirilor şi particularilor; şi ele au făcut aceasta, contrariu art. 435 a regulamentului organic, care stipula, că nu se poate modifica nici o dispoziţie a lui decât cu învoirea Porţii şi a Rusiei, de şi sclăvia era stabilită şi regulată în mod constituţional prin aneasa O a aceluia regulament. Măsuri represive ale Porţii, de es. introducerea censurii prin scrisoarea visirială dela 31 Iulie 1856 către caimacamii principatelor arată, că caracterul aceluia period de ani au fost cu totul opus celui admis de comisariul intim Bluntschli.

Marele proces al eliberării (Evreilor) din poziţia lor apăsătoare şi împiedecată în multe privinţe apoi naţionalisarea lor şi îndreptăţirea lor egală cu ceilalţi locuitori ai Țărilor s'au operat dăse autorul în apusul Europei mai de vreme, se operează în răsărit mai târziu, dar totuşi se întemplă cu necesitatea naturii, neoprit, neînlăturabil.

După părerea autorului am trebui deci să admitem: că procesul istoric despre care el vorbesce, s'a operat deja în apusul Europei, iar în răsăritul ei el e într-o propăşire neoprită şi neînlăturabilă.

Amendouă aserţiuni sînt în realitate cu deseversire inexacte. Întru cât priveşte occidentul procesul nu se poate considera ca realizat de cât în Franca şi în ori ce cas în Belgia şi Olanda. Fără îndoială că principiile revoluţiei franceze în privirea admiterii Evreilor la toate funcţiunile publice şi a egalei lor îndreptăţiri civile s'au menţinut perpetuu şi s'au consolidat atât de mult sub toate guvernele următoare, încât în ziua de astăzi nici mai e de recunoscut vremea deosebire între Evrei şi Creştini în viaţa publică abstrăgînd de la cea bisericească, şi că conform cu modelul acesta, principiile cari au trecut în vremea dominaţiunii franceze în Belgia şi în Olanda au prins şi acolo rădăcină.

În Angliera cea pregătită pentru libertăţi Evreii numai la 1858 au fost admişi în funcţiuni publice şi în parlament, după ce mai întâiu printr'un act al parlamentului s'au modificat formula jurământului. Ori cine îşi aduce aminte, chiar în anii din urmă, de câte greutăţi a fost însoţită admiterea celui dintăiu Evreu aronetul Nathaniel Rothschild în Camera Comunelor. Şi dacă în Angliera în genere religiunea nu mai formează o stavilă esenţială, cel puţin de drept, dacă nu chiar şi de fapt, în privinţa drepturilor civile, totuşi după cum scim noi, chiar acolo sînt funcţiuni ca aceea de lord cancelar şi de judecător la cele trei tribunale în Westminster, şi alte funcţiuni de la care şi astăzi sînt excluşi Evrei ba chiar Catolicii.

(Va urma).

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Proces-verbal Nr. 21.

Sedinţa din 16 Iunie 1879.

Membrii prezenţi: D-nii Aurelian Petre S., Babeş Vincentiu, Bariş George, Caragiani Ioan, Creţulescu Nicolae, Fălcoian Stefan, Ghica Ioan, Haşdeu Bogdan P., Hodoş Iosif, Laurian August Tr., Maiorese Titu, Maniu Vasile, Odobescu Alecsandru, Roman Alecsandru, Sion George, Stefănescu Grigorie, Urechia Vasile A.

Preşedinte, Ioan Ghica.

Sedinţa se deschide la 9 oare a. m.

Se dă lectură procesului-verbal al sedinţei precedente şi se aprobă.

Se comunică o adresă a eforiei

spitalelor civile, care trimite 3 exemplare din tabela grafică a morbidităţii şi mortalităţii spitalelor civile administrate de ea. Se primesce cu mulţămire.

Se citeşte o propunere a d-lui Georgiu de-a vinde bibliotecii academiei colecţiunea buletinului oficial, pe anii 1853—1860, pe preţul abonamentului, fără a calcula legătura volumelor.

Adunarea consultată aprobă.

Asemenea a d-lui S. Polescu, pentru colecţiunea completă a Țărilor „Trompeta Carpaţilor,” precesă de „Buciumul.”

Se autorisă delegaţiunea, a trata cu posesorul şi a o cumpăra dacă se va învoi.

D. Stefănescu, cerînd cuvîntul, dăse că lectura procesului-verbal din sedinţa precedentă lăsînd discuţiunea încă neterminată în privinţa votării statutelor, care d. Laurian cere a se face conform cu art. 27 din vechile statute, se vede nevoit a o releva. D-lui dăse că acel articol nu cere numărul de trei pătrimi pentru votarea în total sau şi pentru fie-care articol în parte, ci după textul lui rezultă că şi fie-care articol în parte să întrunească $\frac{3}{4}$. Dară această observaţiune n'a relevat-o d. Laurian de primul articol ce s'a votat; din contra d-lui a luat parte la desbateri, a propus amendamente, din cari unele s'au primit, altele s'au respins, şi toate acestea s'au făcut cu majoritate, fără ca d-lui să observe că nu sînt bine votate. Prin urmare, crede că e logic ca şi în total să se voteze cu majoritate. Pentru a înlătura însă în viitoarele modificări ale statutelor o asemenea nedumirire, d-lui propune a se face un articol adiţional, în care să se dică, că numai pentru votarea în total a statutelor se cer două treimi; eară pentru fie-care articol în parte numai majoritate.

D. Sion dăse că după de eri, propunerea d-lui Ionescu oficiul a preparat o circulară de invitaţiune pentru Joia viitoare; dară aceasta n'a făcut-o ca lucrare cerută de un conclud al adunării, fiindcă în momentul propunerii nu era majoritate legală. Invitaţiunea aceasta însă nu prejudecă propunerea d-lui Laurian ca admisă de academie, ci urmează a se discuta.

D. Urechia persistă a constata că invitarea nu este obligatoare. Propunerea de $\frac{3}{4}$ a d-lui Laurian n'a fost rezolvită; şi după o interpretare moaică nu e bine a se periclită soarta statutelor, la care s'a muncit atâtea sedinţe.

D. Hodoş dăse că d. Laurian invocînd art. 27 din statutele vechi tînde a face imposibilă votarea statutelor, academia nu poate fi obligată al respecta, nici condamnată dacă în adevăr l'ar călca; căci legea a venit şi i-a dat voe aşi face din nou statutele; şi apoi că articolul precitat chiar dela început a suferit soarta aceasta.

D. Maniu cere a se pune la ordine d-ilei votarea statutelor în total cu majoritatea membrilor prezenţi.

D. preşedinte invită adunarea, că, de şi ar pute-o face aceasta, totuşi spre a se da mai mare solemnitate actului, să se invite toţi membrii pentru Țăua de Joia viitoare, până când se va pute prescrie un exemplar pe curat cu toate amendamentele şi modificările adoptate.

Această propunere se primesce.

Se comunică un referat al comptabilităţii, care ne supune o epistolă a librarului W. Krafft din Sibiu, cu cererea de-a i se primă ca banii ce prinde din cărţile academiei în vîndare, să i poată trimite în florini, calculând leul a 40 cruceri, şi cerînd a i se mai trimite cărţi în deposit; asemenea o epistolă a d-lui Țăran, librar din Oraviţa, care cere reduce-

rea dicționarului și glosariului la preț de 16 floreni. După lămuririle date de d. Bariț, se încuviințează aceste propuneri.

D. Maniu prezintă un romanț intitulat ranele națiunii, din partea autorului d. Ios. Vulcan, pentru biblioteca academiei. Se primesce cu mulțămire.

D. Bariț, cerând cuvântul, dice că de și ar fi dorit să se termine cât mai curând votarea statutelor, totuși crede că s'a făcut bine de s'a mai lăsat câte-va zile de reflecție, căci trebuiesc poate încă bine meditate. D-lui a cugetat mult asupra situațiunii ce s'a creat academiei prin descripțiunile admise de 2 treimi și chiar de majoritatea membrilor totali; căci experiența a arătat că numerele aceste adesea nu se pot întruni, și membrii cari vin își perd un timp prețios fără să poată face nimic, fiind ținuti în loc din cauza numărului. Dacă statutele vechi au pus asemenea stăncă înaintea activității noastre, cele nouă ar fi trebuit să caute mijlocul spre a o înlătura. Să se ia aminte că unii din membrii nu pot veni pentru cauze adesea bine cuvântate unii sunt ținuti de bătrânețe, unii de infirmități, alții de diferite motive de forță maioră, cari nu se pot califica. Cu toate aceste ei nu încetează de-a fi membrii ai academiei, și astfel ei, figurând în apelul membrilor, sunt numărați între membrii activi; majoritatea ei o măresc, fără a ține compt de cauzele care îi opresc de-a veni. D-lui provoacă pe adunare a reflecta asupra acestei situațiuni, și pe cât e încă atîmpul, să se formeze un articol adițional la statute.

Aducând de exemplu situațiunea de față în care s'au cerut $\frac{3}{4}$ din membrii spre a vota statutele și pentru aceasta cerându-se prezența 23 membrii, prevede cu durere că acest număr nu se va pute întruni și statutele vor rămâne nevotate.

D. Aurelian dice că dacă se miră cum d. Bariț înțelege că votarea statutelor nu se poate face decât cu $\frac{3}{4}$ din numărul total. Proiectul elaborat de comisiune s'a desbătut și s'a votat cu majoritate absolută. Pentru ce oare acum s'ar schimba această procedură? Acei cari susțin această teorie vor ca îndirect să rămână fără statute. În așa cas ce se face cu legea votată de corpurile legiuitoare, sancționată de capul statului și promulgată?

D. Hașdău dice că dacă în adevăr se recunoaște de cine-va că vre-un defect, acei ce observă asemenea lucruri mai bine ar face să-l indice pentruca să revenim asupra lui. Eară statutele de față, după atâtea argumente aduse de atâți preopinenți, nu încapă îndoiială că se pot vota cu majoritatea membrilor prezenți, precum s'a votat parțial și toți articoli cari s'au desbătut.

D. Odobescu amintescă că atunci când s'a deschis discuțiunea generală asupra acestui proiect, s'a făcut propunerea, ca să nu facem alt de-oamdată decât a introduce în vechile statute ale societății academice modificările de formă prescrise de noua lege. Majoritatea însă s'a pronunțat în contra acestei idei și a cerut să se facă nouă statute pentru noua academie română. Astfel s'a lucrat și s'a votat toți articoli proiectului fără a se observa prescripțiunile art. 27 din vechile statute. Tot astfel trebuie să se voteze și în total. D-lui conchide opinând ca să se adăogă un articol în care să se dică că modificările la statute se vor face pe viitoriu în aceleși condițiuni cum s'au și votat.

D. Babeș dice că cestiunea aceasta o consideră ca rezervă pentru ziua de Joi. Dară d-lui, recapitulând observațiunile făcute mai înainte, după consultațiunea ce a avut și cu alți colegi, depune o propunere ca să se a-

daogă un articol la statute, în următoarea cuprindere:

„Când unii din membrii, impedeți de maladii, de infirmități sau de motive de forță maioră, vor notifica că nu pot veni la sesiune, membrii cialalți reprezintă numărul total cerut pentru 2 treimi din statute.”

Această propunere este susținută de d-nii Aurelian și Urechia.

D. Sion, spre a ajunge la același scop, supune o propunere în următoarea cuprindere:

„Când la prima chemare în sesiune nu se va pute întruni numărul de membrii cerut de art., se face a doua chemare pe termen de cel puțin 10 zile, și în acea sesiune hotărârea se ia cu majoritatea membrilor prezenți, ori câți ar fi ei.”

Cerându-se a se pune în discuțiune aceste propuneri, d. Bariț, observând că oarele sunt înaintate, propune a se pune la ordinea zilei pentru sesiunea viitoare. Adunarea admite.

D. Odobescu dice că e bine a se profita de timp și a se numi o comisiune pentru elaborarea regulamentului de aplicațiune a statutelor. Adunarea, consultându-se, decide că aceași comisiune care a făcut proiectul de statute să se ocupe și de facerea regulamentului.

Sesiunea se ridică la 12 oare fără un sfert.

Președinte, Ioan Ghica.
Secretar ad-hoc, G. Sion.

Varietăți.

* (Casina) din loc în onoarea sârbărei născerei Măiestăței Sale va ține în grădina „Hermann” în 18 August n. a. c. o petrecere împreună cu danț. Începutul la 8 oare seara.

* (Grindină) Din Rohia cercul Lăpușului unguresc ni se scrie cu data 5/17 Iulie 1879 următoarele:

O ploaie torențială de ghiață (grindină) în mărimea nucilor și pe alocurea și mai mare ajutată de un vânt vehement ce în 3/15 Iulie a. c. a cădut pe hotarele comunei Rohia și Poiana-porcului a făcut pre bieții locuitorilor din aceste comune ca toate speranțele lor îmbucurătoare la o recoltă mănoasă, să se prefacă într'o îngrigire înspăimântătoare pentru subșistente lor pe viitoriu; de oare-ce torențele de ghiață atâtea a fost de puternic încât abia într'o $\frac{1}{2}$ oară toate sâmbăturile lor le-a culcat la pământ sfărâmându-le și amestecându-le cu pământul așa, încât pentru estimp nu este nici un prospect ca să mai odralescă, și să fie ceva recoltă.

Și într'adevăr lovitura aceasta elementară pentru bieții locuitori din amintitele comune este foarte simțitoare, căci dînsii și așa se află într'o stare materială foarte slabă. Și prin urmare starea lor de prezent este de compătimit și cere urgent ajutoriu.

Prin onoratele antistii comunale ce e drept s'au și întreprins pașii cuviincioși pe la locurile competente pentru posibila ajutorare a acestor nenorociți.

Credem, că întreprinderile aceste nu vor rămâne fără rezultat mângăitoriu pentru bieții locuitori.

* (Garda secretă a țarului.) „Cronica revoluționară”, un suplement al organului nihilist „Țara și libertatea” scrie:

„În Rusia vor fi puțini oameni, cari se aibă cunoștință de existența unei instituții foarte originale numită garda de pază. Ea se ține foarte secret de guvern, pentru ca să poată funcționa și mai comod. Scopul acesteia garde este, vegherea sigură personală a Țarului, și a altor personaje înalte. Această gardă are o organizație curat militară, cu o disci-

plină severă; însă membrii ei se îmbracă în toate costumele posibile.”

„Cea mai mare parte din așa numita „masa poporului” care cu ocazia atentatului Solovief, a încunguiat pe Alecsandru al II, nu consistă, decât din asemenea gardiști. Gendarmul Coch, care a aplicat lui Solovief o lovitură de sabie, face și dînsul parte din numita gardă: și, drept recompensă pentru acest fapt, a fost numit de-ună-și comandant al gardei de pază în locul generalului Hahn.”

„Această instituție, care numără actualmente peste una mie de membrii, se află sub ordinele directe ale Țarului, și se ține atât de secret, în cât amenunțele despre organizația ei nu sunt încă cunoscute.”

* (Sipuntum). În Italia, fostul oraș Sipuntum, menționat de Straboniu și Tit-Liviu, îngropat în urma unui cutremur de pământ, a fost descoperit lângă muntele Gargano. S'a desgroat un minunat templu al Dianei, împodobit cu un portic care nu are mai puțin de 20 metre lățime.

* (O nouă fabrică de chibrituri.) De curând, a avut loc inaugurarea noii fabrici de chibrituri, a doua în România, fondată de d. S. Goldenhal, în comuna Bucumenii, lângă bariera Iasi, sub auspiciile A. S. R. Domnitoriului. Un numeros public din toate clasele a luat parte la această serbare, și punerea în lucrare a mașinelor și în lucru 50 lucrători români cari produc cele mai bune chibrituri ce pot concura cu străinătatea. Publicul la vederea acestui succes industrial cu mare entuziasm a strigat: „Ura, să trăiască AA. LL. RR. Domnul și Doamna!”

* (O pedeapsă originală.) Într'una din stradele cele mai frecventate din New-Yorc se vedea într'o ți plimbându-se pe dinaintea unor prăvălii un Negru, având atârnat de umăr o umbrelă cu desăvârșire ruptă și lipit de dînsa o hârtie pe care era scrise cu litere mari următoarele cuvinte:

„O umbrelă de calitate I dela Iohnson și com. după o întrebuintare de șese săptămâni.

Astfel garnisit, Arabul se plimbă necontent în fața magazinului celui Iohnson și comp. la care se referă placardul lipit pe umbrelă.

D-nul Iohnson chiamă pe un agent polițienesc, făcându-l se aresteze pe Negru. De abia însă sosind la poliție, se înfăoșă de înfășurarea lui domn din Chicago, care declară, că el a angajat pe Negru și că dînsul răspunde pentru faptele lui. El povestescă perfectului că sînt șese săptămâni de când a cumpărat umbrela dela Iohnson și com. și că în așa scurt timp a ajuns în așa stare. Presentându-se numiților comercianți ei nu au voit să dea nici o satisfacție; în urma căreia a hotărât a i pedepsi în modul de mai sus, creșdend că prin aceasta nu calcă nici o lege.

Prefectul a liberat pe Negru, fără a l'opri de-a se preumbla în fața numitului magazin, neturburând cu aceasta liniscea publică.

* (Un cuib de rîndunele într'un vagon de mărfuri.) Personalul trenului care circulă zilnic între Viena și Stocherau, admiră actualmente un ce foarte curios, care atrage atenția tuturor. Trenul în acesteia circulă de mai multe zile între menționatele două orașe fără a se schimba măcar un vagon. Ori de câte ori ajunge la gara dela Stocherau, el este primit, nu numai de funcționarii stației, dar și de o păreche de rîndunele, care cu mare veselie sboară cîntînd în giurul trenului.

Îndată ce vagonul Nr. 185 de marfă se deschide, rîndunelele se grăbesc a intra pentru a finî un cuib

deja început de dînsese. Și aceea ce este mai interesant, e că îndată ce trenul părăsesce gara, rîndunelele părăsesc și ele de bună voe vagonul, însă numai spre a se găti pentru întoarcerea lui.

Toți așteaptă cu nerăbdare sfîșitul acestei curiozități.

* (Cutremur teribil). O corespondență din Tauris dice că un cutremur spăimîntător a avut loc de curînd în Persia. La 22 Martie, după ameași, cele atîta scuturări au fost resimțite la Tauris, la Zudjan și la Mianch. Împregiurul acestui oraș fenomenul a fost mai violent. Eacă perderile și morțile constatate oficialmente: 21 saute au fost cu totul distruse, 54 saute au fost stricate, 922 persoane au fost ucise precum și 2,660 oi, 1,125 boi, 124 cai și 55 cămile. Centrul cutremurului era muntele Busguș.

Bursa de Viena

din 21 Iulie n. 1879.

Metalicele 5%	67 05
Împrumutul naț. 5% (argint)	68 25
Împrumutul de stat din 1860	126 50
Acțiuni de bancă	870 —
Acțiuni de credit	232 75
Argint	— —
Valuta nouă imperială germană	56 70
London	115 70
Galbin	5 50
Napoleon d'aur (poli)	9 20

Economic.

Sibiu, 18 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu, fl. 4.50—5.30; Grâu sîcăr, fl. 3.60—4.20; Sîcăr fl. 2.80—3.20; Orz fl. 3.10—; Ovăs fl. 1.90—2.30 Cucuruz fl. 2.90—; Mălaiu fl. 4.50—5; Cartofi fl. 1.80—2; Sîmînță de cânepă fl. 5—6; Mazere fl. 6—6.50; Lintă fl. 9—9.50; Fasole fl. 4.50—5; pro 50 chilo: Făină de păne fl. 3.50; Sîlînă fl. 25—30; Unsoare depore fl. 25—27.50; Sîu brut pro 50 chilo fl. 16; Sîu de luminări fl. 22.50—; Luminări de sîu 50 chilo fl. —.28; Sîpun fl. 20—; Fân 50 chilo fl. 0.50—0.60; Căneapă pro 50 chilo fl. 32—34; Lemne vîrtoase de foc pro metru cubic fl. 3.— Spirt pro grad 50—55 cr. pro cubic: carne de vită 40—44 cr.; Carne de vițel 35—40 cr. carne de porc 36—40 cr.; carne de berbec 28 cr.; ouă 10 de 20 cr.

Mediaș, 17 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 4.60—5; Grâu sîcăr fl. 3.60—4; Sîcăr fl. 2.70—3; Ovăs fl. —.2; Cucuruz fl. 2.40—2.50. Sîmînță de cânepă cu fl. —; Fasole fl. 4; mazăre fl. —; Cartofi fl. 2—; Fân fl. 1.40—1.60; cel vechiu; cel nou fl. 1—1.20; Căneapă fl. 44—48; Sîlînă pro 100 chilo: fl. 60—65; Unsoare de porc fl. 40; Sîu de luminări fl. 40—52; Spirt pro grad 50 cr.; carne de vită pro chilo 40 cr.; carne de porc 36— cr. carne de berbec 32 cr. —44; ouă 6 de 10 cr. Tîrgul de ați a fost de tot slab cercetat. Timpul e ploios și rece

Tîrgul de vară al Mediașului a fost preste tot slab; cel de vite a început în 10 a lunei curente sub împregiurări foarte favorabile; timpul a fost tare plăcut și cumpărători s'au aflat foarte mulți. Vitele trunchioase au fost tare căutate și bine plătite. Bibolii încă au avut trecere și bibolițele frumoase fătate au avut cele mai mari prețuri. Caii au fost și ei căutați, dară n'au fost în tîrg fără mai mult cei de ham. Prețurile vitelor au fost următoarele: o păreche de boi frumoși de jug s'au plătit cu fl. 300—360; de mijloc cu fl. 200—260; o păreche de vaci cu lapte frumoase cu fl. 200—230; de mijloc cu fl. 120—150; o păreche de biboli tari cu fl. 200—220; o biboliță cu lapte frumoasă cu fl. 120—125; o păreche de cai de ham țărănesci cu fl. 200—300; apoi s'au vîndut din 10—14, 4050 de capete, între care 580 cai, 1460 boi, 680 biboli și 1330 de vaci. Lănila n'au fost prea căutate și s'au vîndut maza metrică numai cu fl. 40—48. Tîrgul liber sau capital a fost preste tot miserabil; se auzea din toate părțile tînguiri, că nici cheltuelile nu se pot acoperi. Vîndători ce e drept au fost foarte mulți din toate părțile, dară cumpărători nu se îmblîdiau. Negoiul cel mai bun s'a făcut cu slănină. Aceasta deși a fost tare efină cumpărându-se maza metrică numai cu fl. 40—46, totuși s'a vîndut toată câtă s'a aflat în tîrg numai să se poată face bani. Bani nu sînt între oameni mai de loc, dările însă cresc din ți ce merge, datorai că se poată plăti dările cele mari. Unde te întorci auzi oamenii plîngîndu-se, că l'omoară dările; pe cîle l'întîlnesci se vaeră, că i-a venit jucuful de

dare pe cap și amenință cu vîndarea pușinelor bucate sau vite ce le mai are. Bieții oameni sînt toți așa de desperați încît dacă mai merg treburile tot așa, ori se prăpădesc de vii ori apoi trebuie să revolteze. Să fe-rească Dumnezeu! Miseria e însă colosală!!

Budapesta, 12 Iulie. In săptămîna trecută a fost numai într-o zi un piovou cu vreme tare. Celelalte zile au fost de altmîntrelea frumoase, numai tare răci, o împregiurare, carea pentru zilele lunii lui Cup-toriu nu cam este îndatinată. Temperatura era preste tot luând + 16° R. pe la mijlocul săptămînei s'a urcat termometrul cu rapiditate la + 25° R. și a cădut cătră fi-ne-a săptămînei earăși la + 18° R. Pentru seceriș timpul a fost priincios; secerișul însă va fi mai slab ca cum era nădejdea cu vr'o 14 zile înainte. Secerișul orzului s'a sfîrșit și rezultatul lui e de mijloc. Scirile despre secerișul grînelor sînt și acum foarte deo-sebite ca și vr'o cîte-va săptămîni mai ina-inte; tot așa varie vor fi și rezultatele îm-blătului. Preste tot în acest an va fi re-colta de mijloc bună, va fi însă cu mult mai rea ca recolta mijlocie de an. Cu sfîrșitul săptămînei acesteia secerișul preste tot va fi isprăvit. Cucuruzul, napii, crumpenile și viile au toate mare trebuință de ploaie, pînă acuma însă sînt frumoase și promit mult. Starea apei pentru navigație e în continuu favorabilă. Prețurile articulelor din tîrg au fost în săptămîna trecută următoarele:

Grăul 90,000 m. m. a trecut cu fl. 9.60—11; sēcara 2000 m. m. cu fl. 5.80—6.10; orzul a trecut tare slab cu preț de mai înainte, ovēsul numai la vr'o 1500 a trecut cu fl. 5.25—5.80; cucuruzul la 30,000 m. m. cu fl. 5.05—5.50; făina de astădată a trecut tare bine.

Pastăioasele au trecut ca mai ina-inte și adecă: fasolea cu fl. 6.50—7; lin-tea fl. 8—12; mazērea fl. 10—12; mă-laiul fl. 4.50—5.15; sēmēnța de cānepă fl. 6.50—7.50; lānile ca și mai înainte cu fl. 94—96 per 56 kilograme.

Porcii s'au scumpit. In total au fost în tîrg 85,350, între acestia din Ungaria 4520, din România 1170 și din Ardeal 70 capete; usoarea de porc a trecut cu fl. 40—40.50 fără vas, cu vas cu tot cu fl. 44; slānina cu fl. 36—38; sēul cu fl. 42—43; spirtul *en gros* cu fl. 27; în *consum* cu fl. 28 per 10 mii litre %.

Peile din săptămîna în săptămîna se impușinează și numai cam au trecut. In săptămîna trecută s'au vîndut: peile de oaie din Bānat și Ardeal cu fl. 125—135; peile de miel cu deosebire ardelene cu fl. 65—70; cele de capră n'au trecut de loc; peile de bou din Ungaria cu fl. 114—115; din Bānat cu fl. 130—140; din Ardeal cu fl. 145—150; peile de cal pārechea cu fl. 11.50—12.50.

(Recolta în Francia). Diarul „La Francé,” vorbind despre recolta de estimp dice că, după raporturile cele din urmă din părțile de nord și nord-vest ale Franciei, nu mai este nici o nădejde, nici măcar de o recoltă mijlocie. Numai în Algeria ea va fi pu-țin mai favorabilă.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 31 Iulie imob. lui Va-siu Gligor în Boziaș (judec. cerc. Sânt-mărtin); în 17 Iulie imob. d-nei Ludovic Lakatos în K.-Kagya (judec. cerc. Székelyhid); în 26 Aug. și 26 Sept. imob. lui Iuon Herberth în Cisnădie (trib. Si-biiu); în 13 Aug. și 15 Septemvre imob. lui Iuon Corbu în Brașov (trib.); în 30 Aug. imob. lui Iuon Pap în Berența; în 29 Aug. și 29 Sept. imob. lui Ladislau Hossu în Purcureț (judec. cerc. Șom-cuta-mare); în 27 August și 27 Sept. imob. lui Carol Kovács în Dálnoc (trib. K. Oșorheiu); în 19 Aug. și 19 Sept. imob. lui Maier Betum în Veneția de sus (jud. cerc. Făgăraș); în 17 Sept. și 15 Oct. imob. lui Emeric Kautz în Ciemeu; în 19 Au-gust imob. lui Petru Bolgyn în Hune-doara (trib. Deva); în 30 Iulie imob. lui Iosif Balbierer jun. și soți în Sibiiu (trib.); în 18 Aug. și 18 Sept. imob. lui Iuon Micu în Sevestreni (judec. cerc. Fă-

găraș); în 28 Iulie imob. lui David Fülöp în Nagylata (judec. cerc. Székelyhid); în 23 Iulie și 23 August imob. lui George Em-rich jun. în Monor (trib. Bistrița); în 26 Iulie și 26 August imob. lui Iosif Miske în Șalcău (judec. cerc. Mediaș); în 16 Aug. și 16 Sept. imob. lui Iuon Mateiu Sco-foriu și soți în Viștea de jos (judec. cerc. Făgăraș); în 24 Iulie imob. lui Iuon B. Gemulea în Brașov (trib.)

Nr. 1939 B. 1—3

CONCURS.

Devenind în vacanță un stipendiu de stat de 500 fl. pentru cualificațiunea mai înaltă a clericilor din archidieceasa gr. or. a Transilvaniei la vre-o universitate, — pentru conferirea acestuia se escrie concurs cu termin până la 7 August st. v. a. c.

La acest stipendiu pot concurge numai clerici absoluți din seminariul andreian, cari sînt totodată absoluți de gimnasiu cu examen de maturitate.

Concurenții au a substerne la consistoriul archidiececan până la terminul arētat suplicile lor instruite cu atestatele scolare necesare, adecă: a-testat de maturitate și absolutiu clerical, apoi cu atestat dela medic, că sînt deplin sănătoși și în fine cu revers, că după absolvire vor intra în serviciul bisericeii noastre.

Din ședința consistoriului archidiececan.

Sibiiu în 7 Iuliu 1879.

Nr. ppresbit. 164/1879. 2—3

CONCURS.

În consonanță cu înalta hotărîre consistorială din 25 Septemvre 1878 Nr. 2684 pentru ocuparea stațiunei învățătoresci din Cristian, clasa I prin aceasta se escrie concurs cu terminul până la 29 Iuliu a. c. st. v. în care și va fi și alegerea.

Emolumentele sînt:

1. Salariu anual de 168 fl. v. a. ridicat din alodiul comunal în rate lunare pelângă cuitanță timbrată.
2. Bani de cuartir 20 fl. tot din alodiul comunal.
3. Șase (6) orgii de lemne, din cari are să se încălzească și scoala.

Concurenții au săși astearnă suplicele instruate conform prescrișelor stat. org. la scaunul protopresbiterat gr. or. al Sibiiului I în Sibiiu.

Cristian 1 Iuliu 1879.

Comitetul parochial în conșelegere cu oficiul protopresbiterat concernent.

Nr. 102—1879. 3—3

CONCURS.

Pe basa decisiunei venerabilului consistoriu archidiececan de dto 5/4 a. c. Nr. 1029/B. pentru ocuparea vacantei parochii Păucea protopresbiteratul Ternavei inf. se escrie prin aceasta concurs cu terminul până la 5 August st. v.

Emolumentele sînt:

1. Casa parochială cu grădină de legumi și de pomi.
 2. Porțiunea canonică de 21 jurgere 800 □^o parte arătură, pășune cositură și pădure.
 3. Dela 75 familii cîte o și de lucru cu palma.
 4. Tot dela 75 familii cîte o felderă de cucuruz sfărmit.
 5. Stola îndatinată. Toate aceste emolumente la olaltă computeate dau un venit aproape de 400 fl. v. a.
- Doritorii de-a ocupa această stațiune au ași adresa concursele lor instruite în sensul statutului organic și a dispozițiunilor sinodale din 1873 la subscrisul până la terminul indicat. Deag 15 Iunie 1879.

În conșelegere cu comitetul parochial.

Daniil de Tamaș m. p., adm. protopopesc.

Nr. 263—1879.

1—3

EDICT.

Iuliu Ilie Păulescu, carele născut în Lugoș, comitatul Carașului și fost locuitoriu în comuna Turcheș din Săcele, comitatul Brașovului a părăsit cu necredință dela 15 Iunie 1876 pre legiuita sa soție Raveca, fiica lui Constantin Stoica din Satulung, tot în Săcele fără de a se scîi locul ubicațiunei lui este prin aceasta citat, ca în termin de un an și o și să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide

procesul divorțial intentat asupra'i de soția sa.

Brașov, 27 Iunie 1879.

Forul matrimonial greco-oriental al Brașovului I.

Însciințare.

În 4 August 1879 se va ține în fața locului a 2-a licitație esecutivă a bunului **Avrig** (Freck), în apropierea Sibiiului. La această împregiurare se fac atenți toți iubitorii de o frumoasă economie de parc.

Condițiile se pot vedé la tribunalul din Sibiiu ca for pentru cărțile funduare.

[30] 3—3

Depuneri de capitale pentru fructificare

se primesc la institutul subsemnat:

- cu 5 1/2 % interese fără denunciere, putēndu-se ridica depunerea ori-când la moment;
- cu 6 % interese sub condițiunea de-a se denuncia institutului ridica-rea depunerii cu 3 luni înainte;
- cu 6 1/2 % interese sub condițiune de-a se însciința ridicarea cu 6 luni înainte.

Interesele încep cu ziua, care urmează după ziua depunerii capita-lului și înceată cu ziua premergătoare zilei, în care se ridică depunerea cu acel adaus însă, că numai după acele capitale se dau interese, care stau depuse la institut cel puțin 15 zile.

La dorința deponentelui se pot stabili în ziua depunerii capitalului și condițiuni speciali de esolvire, cari se înseamnă apoi în libel și în cartea depunerilor institutului. În atare cas restituirea depunerii urmează după aceste modalități speciali.

Depunerile trimise prin postă pe lângă comunicarea adresei depo-mentelui se resolv tot de-a-una în ziua primirei.

Asemene se pot efectui prin postă anuncieri și ridicări de capitale.

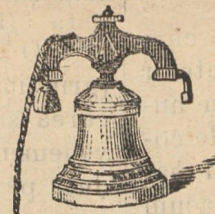
Sibiiu, 11 Iuliu 1879.

„Albina,”

Institut de credit și de economii.

[31] 2—4

Neoplanta.
1875.
Medaliă de argint.

Seghedin.
1876.
Medaliă pentru merite.

CLOPOTE DE TOATĂ MĂRIMEA

pe lângă hotărîrea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandă **clopotele găurite**, inventate de dēnsul, a căror sunet este mai adēnc decăt acelor de construcțiunea vechie și care, fiind de 100 punți sînt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea vechie.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de **proasce portative** și de **mână**.

Se recomandă pentru comande cāt de multe

Antonie Novotny
în Timișoara.

[27] 4—12

UMRATH & COMP. în PRAGA,

fabrică de mașini agricole,

se recomandă prin specialitățile lor renumite prin o **esecutare foarte solidă**, **umblet ușor mare productivitate** și **treerat curat a**

mașinilor de treerat cu brațe și cu vîrtej

pentru 1 până 8 cai sau boi,

atāt **locomobile** cāt și **stabile**. Mai departe fabricăm noi în mărimi diverse:

Ciururi de bucate, mașini pentru tăiat paiele, mori pentru sdrobot etc. etc.

Cataloge ilustrate în limbile țerei grătuite și franco.

[14] 28